

nerne Adgangen aaben til — dersom de ny Skatter skulde give mere end Dækning — at kunne erholde indtil de $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig, som man tidligere fra alle Sider har været enig om, at de dog mindst burde have Udsigt til at kunne naa.

Mindretallets øvrige mindre betydende Ændringsforslag ville blive motiverede under Forhandlingerne i Salen.

Et *Mindretal* (la Cour, Danneskjold-Samsøe, Estrup, Gustav Hansen, P. G. C. Jensen, Johnsen og Tolderlund) bemærker, at det af Landstingets daværende Flertal i Samlingen 1900—01 fremsatte Forslag om Ophævelse af de nuværende Statsskatter paa faste Ejendomme, havde til *bestemt Forudsætning*:

1. at omtrent *Halvdelen* af disse Skatters Beløb blev tilvejebragt ved en Ejendomsskyld til Staten paa samtlige Ejendomme i Landet.

2. at denne Ejendomsskyld skulde være en *virkelig Skat paa de faste Ejendomme som saadanne* og hvile *ligeligt* paa alle disse efter deres *Værdi*.

Denne Ejendomsskyld foresloges til 1,2 pro mille af Værdien og ansloges til at indbringe ca. 5 Mill. Kr. Naar Staten gav Afkald paa, hvad de gamle Skatter oversteg 10 Mill. Kr., maatte der paa den anden Maade tilvejebringes ca. 5 Mill. Kr., og bemeldte Flertal foreslog da at dække dette Beløb ved en Indkomst- og Formueskat (*Indkomstkildeskat*).

En saadan Ordning vilde medføre, at Ejendomsbesidderne bleve befriede for mere end Halvdelen af de dem som saadanne paahvilende Skatter, og at derimod ca. 5 Mill. Kr. aarlig, som hidtil vare udredede af Ejendomsbesidderne, herefter skulde udredes af hele Befolkningen.

Forslaget tilsigtede altsaa tillige at forebygge, at den ny Indkomst- og Formueskat skulde blive udskreven med 8,280,000 Kr., som af Folketinget da foreslaaet, i Stedet for med 5 Mill. Kr., som Folketinget forinden den parlamentariske Kommissions Betænkning blev afgiven, gentagne Gange havde vedtaget.

I de nu foreliggende Regeringsforslag er Ejendomsskylden foreslaaet til 0,75 pro mille, hvorved der beregnes at ville indkomme ca. 3,146,000 Kr., og Formue- og Indkomstskatten til 8,280,000 Kr., — Ejendomsskylden altsaa henimod 2 Mill. Kr. mindre og den personlige Skat ca. $3\frac{1}{4}$ Mill. Kr. mere end Landstingsflertallets Forslag i 1900—01.

Medens ovennævnte Mindretal fastholder sin Opfattelse af, at Fritagelse for mere end Halvdelen af Ejendomsskatterne er en klækkelig Lettelse for *Hartkornsejerne* — andre Ejere af faste Ejendomme ville nemlig efter Forslaget komme til at udrede til Kommunen største Delen af, hvad de fritages for at betale til Staten —, saa at man fremdeles finder, at der bør udredes ca. 5 Mill. Kr. i aarlig Ejendomsskyld, have Mindretallets fleste Medlemmer derimod fundet at kunne gaa med til nogen Forhøjelse af, hvad der skal udskrives som personlig Skat, under Forudsætning af, at Paaligningen af Indkomstskatten sker efter et System, der skaaner de mindre og især de mellemstore Indkomster mere end Regeringsforslaget, hvorom nærmere nedenfor.

Mindretallet foreslaar derfor ligesom før, at der udskrives

Ejendomsskyld til Staten	
til Beløb..... c. Kr.	5,000,000,
samt Formue- og Ind-	
komstskat..... c. —	6,174,000,
	<hr/>
i alt... c. Kr.	11,174,000,
medens der ophæves	
gamle Skatter til Beløb c. Kr.	10,700,000,
	<hr/>
saa at der bliver et Over-	
skud af..... c. Kr.	474,000.

Naar Mindretallet ikke — saaledes som Flertallet — foreslaar Nedsættelse af Regeringsforslagets Tilskud til Kommunerne fra $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., men tværtimod fastholder, at Tilskuddet bør være $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., er det ud fra den Betragtning, at der ikke siden Lovforslagets Fremsættelse er foregaaet noget som helst, der kunde foranledige, at Kommunerne skulle lide Afkortning i, hvad der har været tiltænkt dem.